

Sygn. akt XII Ko 85/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

18 marca 2024 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie w XII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodnicząca: SSO Agnieszka Domańska

Protokolant: Katarzyna Hydzik

przy udziale prokuratora Roberta Makowskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 marca 2024 roku

sprawy z wniosku **D. C.**

przeciwko Skarbowi Państwa

o odszkodowanie i zadośćuczynienie z tytułu niewątpliwie niesłusznego tymczasowego aresztowania

na podstawie art. 552 § 4 k.p.k. i art. 554 § 4 k.p.k.

orzeka

I. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz D. C. kwotę 75 000 (siedemdziesiąt pięć tysięcy) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty zadośćuczynienia za krzywdę z tytułu niewątpliwie niesłusznego tymczasowego aresztowania w okresie od 30 grudnia 2021 roku do 23 września 2022 roku w sprawie Prokuratury Rejonowej w Piasecznie sygn. akt (...) orz Sądu Rejonowego w Piasecznie sygn. akt IIK 623/22;

II. w pozostałym zakresie wniosek oddala;

III. kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UWO	Sygnatura akt	XII Ko 85/23
WNIOSKODAWCA		
D. C.		
ZWIĘZŁE PRZEDSTAWIENIE ZGŁOSZONEGO ŻĄDANIA		
1.	Odszkodowanie (kwota główna)	Odsetki

1.	22 000 zł	
2.	Zadośćuczynienie (kwota główna)	Odsetki
1.	100 000 zł	

Ustalenie faktów			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Fakt	Dowód	Numer karty
3.1.1.	D. C. został zatrzymany w dniu 30 grudnia 2021 roku o godz.00:20, wskazał wówczas że jest bezrobotny. Po zatrzymaniu został poddany badaniem alkomatem – wynik 1,54 mg/l, 1,58 mg/l, 1,54 mg/l i 1,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (godz.3.08-4.08).	protokół zatrzymania	45-46
protokół badania	37 akt IIK 623/22		
3.1.2.	W dniu 31 grudnia 2021 roku D. C. został kompleksowo zbadany w (...), gdzie m.in stwierdzono ZZA (Zespół zależności alkoholowej), poalkoholowe uszkodzenie wątroby i trzustki oraz zakażenie (...).	dokumentacja medyczna	52-54
3.1.3.	Przesłuchiwany w dniu 31 grudnia 2021 roku D. C. wskazał, że choruje na	protokoły przesłuchania	47, 48-49

	<p>trzustkę i wątrobę oraz że handluje dorywczo.</p> <p>Podczas posiedzenia w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania w dniu 1 stycznia 2022 roku D. C. poinformował że jest bezrobotny, utrzymuje się z prac dorywczych, zasiłku 500+ oraz zasiłków rodzinnych. Poinformował, że ma kłopoty z alkoholem, przyjmuje na stałe antybiotyki i (...). Wskazał, że opiekę nad jego dziećmi ((...), (...) i (...) lat) sprawować będzie chora matka.</p>		
3.1.4.	<p>Postanowieniem z dnia 1 stycznia 2022 roku Sąd Rejonowy w Piasecznie w sprawie IIKp 863/21 zastosował wobec D. C. – podejrzanego w sprawie Prokuratury Rejonowej w Piasecznie sygn. akt 4 Ds.1044.2021 o czyn z art. 280 § 1 k.k. - tymczasowe aresztowanie na okres 90 dni od dnia zatrzymania.</p>	POSTANOWIENIE	55-51
3.1.5.	<p>Przesłuchiwany w dniu 24 lutego 2022 roku D. C. poinformował, że choruje na przewlekłe zapalenie trzustki, marskość wątroby, leczył się w poradni antyalkoholowej i jest uzależniony od alkoholu.</p>	protokół przesłuchania	55
3.1.6.	<p>Od dnia 2 stycznia 2022 roku wnioskodawca przebywał w Zakładzie</p>	zawiadomienia	202, 210, 241 akt IIK 623/22

	<p>Karnym w P., w dniu 19 stycznia 2022 roku z uwagi na konieczność udzielenia natychmiastowej pomocy lekarskiej został przetransportowany do Aresztu Śledczego w B., w okresie od dnia 14 lutego 2022 roku do dnia 23 września 2022 roku był osadzony w Areszcie Śledczym w G..</p>		59
3.1.7.	<p>Zarządzeniem prokuratora z dnia 15 kwietnia 2022 roku zatrzymano list wnioskodawcy do siostry z prośbą o przyście na widzenie i przesłanie numeru telefonu.</p> <p>Zarządzeniem prokuratora z dnia 23 maja 2022 roku zatrzymano list siostry do wnioskodawcy.</p>	zarządzenia	392, 428-430 akt IIK 623/22
3.1.8.	<p>Zarządzeniami prokuratora z dnia 27 maja 2022 roku odmówiono wnioskodawcy zgody na kontakty telefoniczne z matką i wujem, zarządzeniem z dnia 30 maja 2022 roku ponownie odmówiono zgody na kontakty telefoniczne z matką.</p>	zarządzenia	447, 453 akt IIK 623/22
3.1.9.	<p>W dniu 20 lipca 2022 roku (zarządzenie z dnia 7 lipca 2022 roku) sędzia wydała zgodę na jednorazowe widzenie wnioskodawcy z siostrą w sposób uniemożliwiający bezpośredni kontakt.</p>	zarządzenie o zgodzie na widzenie	557 akt IIK 623/22

3.1.10.	W dniu 27 lipca 2022 roku sędzia wydała zgodę na kontakty telefoniczne wnioskodawcy z matką i siostrą.	ZARZĄDZENIE	570 akt IIK 623/22
3.1.11.	Postanowieniem z dnia 23 września 2022 roku wydanym w sprawie sygn. akt II K 623/22 Sąd Rejonowy w Piasecznie uchylił stosowany wobec D. C. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania, w tym samym dniu D. C. został zwolniony z Aresztu Śledczego w G..	POSTANOWIENIE	5758
zawiadomienie o zwolnieniu ze sprawy	59		
3.1.12.	Wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 7 września 2023 roku sygn. akt IX Ka 776/23 D. C. został uniewinniony od popełnienia zarzucanego mu czynu.	WYROK	60-70
3.1.13.	D. C. nie figuruje w Krajowym Rejestrze Karnym, nie był osadzony do innej sprawy w areszcie śledczym lub zakładzie karnym.	wydruk z KRK	548 akt IIK 623/22
wydruk z NOE-SAD	44		
3.1.14.	W trakcie tymczasowego aresztowania wnioskodawca bał się dyskryminacji na tle narodowościowym, był	zeznania D. C.	82-83

	<p>wyzywany, bo był z (...), jest (...). Musiał się dzielić rzeczami z paczek ze współosadzonymi, sprzątać celę częściej niż inni osadzeni. Wnioskodawca przebywał w celach wieloosobowych: 2-, 3-, 5- i 7-osobowej. W trakcie pobytu w areszcie wnioskodawca nie widział się ani razu z dziećmi, z którymi mieszkał przed zatrzymaniem.</p>		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Fakt	Dowód	Numer karty
3.2.1.	Na skutek zatrzymania i tymczasowego aresztowania wnioskodawca poniósł szkodę materialną związaną z utratą zarobków.	protokoły	45-49, 55
zeznania D. C.	82-83		
3.2.2.	Na skutek zatrzymania i tymczasowego aresztowania wnioskodawca poniósł szkodę niematerialną, uzasadniającą zasądzenie zadośćuczynienia w kwocie przekraczającej 75 000 złotych.	zeznania D. C.	82-83

ocena DOWODÓW	
Dowody będące podstawą ustalenia faktów	

Lp. faktu z pkt 3.1	Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu
3.1.1	protokół zatrzymania i badania alkometem	Sporządzone zostały zgodnie przepisami Kodeksu postępowania karnego, w szczególności z art. 244 § 2 i 3 kpk, przez uprawniony do tego organ – ich zbieżność z rzeczywistym przebiegiem czynności nie była kwestionowana przez żadną ze stron.
3.1.2	dokumentacja medyczna	Została sporządzona przez uprawnione do tego podmioty, zawiera szczegółowe zapisy obrazujące przebieg udzielonej wnioskodawcy porady medycznej, jego stan zdrowia oraz przeprowadzane badania. Dokumentacja medyczna nie była kwestionowana przez żadną ze stron.
3.1.4, 7 - 12	postanowienia, zarządzenia, wyrok	ujawnione w toku postępowania orzeczenia i zarządzenia zawierają elementy wskazane w Kodeksie postępowania karnego, zostały wydane przez uprawnione do tego organy procesowe w trybie wynikającym z obowiązujących przepisów.
3.1.6, 11	zawiadomienia	Zawiadomienia dotyczące pobytu wnioskodawcy aresztach śledczych i zakładzie karnym zostały sporządzone przez uprawnione do tego osoby zgodnie ze stanem faktycznym, odzwierciedlają osadzenie wnioskodawcy w konkretnych jednostkach penitencjarnych.
3.1.3, 5	protokoły przesłuchań	Protokoły przesłuchań wnioskodawcy w charakterze podejrzanego zostały sporządzone zgodnie z przepisami Kodeksu

		<p>postępowania karnego, w szczególności z art. 148 kpk, przez uprawnione do tego organy - okoliczności związane ze sporządzeniem protokołów nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Okoliczności dotyczące stanu zdrowia D. C. i uzależnienia od alkoholu zostały potwierdzone dokumentacją medyczną oraz częściowo zeznaniami wnioskodawcy na rozprawie w dniu 18 marca 2024 roku.</p>
3.1.13	wydruk z KRK	<p>Informacja z Krajowego Rejestru Karnego o oskarżonym została sporządzona zgodnie z ustawą z dnia 24 maja 2000 roku o Krajowym Rejestrze Karnym oraz rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 lipca 2015 r. w sprawie udzielania informacji o osobach oraz o podmiotach zbiorowych na podstawie danych zgromadzonych w Krajowym Rejestrze Karnym.</p>
3.1.13	wydruk z NOE-SAD	<p>Zawiera informacje gromadzone i przetwarzane na podstawie przepisów prawa przez Ministra Sprawiedliwości i uprawnione podmioty.</p>
3.1.14	zeznania D. C.	<p>Sąd dał im wiarę w zakresie, w jakim nie są sprzeczne z ujawnioną dokumentacją medyczną oraz zapisami zawartymi w protokołach przesłuchań wnioskodawcy w charakterze podejrzanego.</p> <p>Opisane przez wnioskodawcę przejawy niechęci na tle narodowościowym są przykładami korespondującymi z opisywanymi w informacjach medialnych przejawami dyskryminacji osób pochodzenia romskiego, nie zostały</p>

		w żaden sposób zanegowane w toku postępowania dowodowego.
Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 3.1 albo 3.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu
3.2.1., 2	zeznania D. C.	Ze względu na sprzeczność z ujawnioną dokumentacją medyczną oraz informacjami przekazywanymi przez wnioskodawcę w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym przez Prokuraturę Rejonową w Piasecznie w sprawie (...) oraz w postępowaniu sądowym w Sądzie Rejonowym w Piasecznie w sprawie II Kp 863/22 Sąd nie dał wiary zeznaniom D. C. wskazującym na brak problemów zdrowotnych przed zatrzymaniem oraz na wykonywanie pracy zarobkowej (handel).
PODSTAWA PRAWNA		
Odszkodowanie		
1.	Kwota główna	Odsetki
	art. 552 § 4 kpk – wniosek oddalony	
Zwiężle o powodach podstawy prawnej		
Zgodnie z art. 552 § 4 kpk odszkodowanie w wypadku niewątpliwie niesłusznego tymczasowego aresztowania przysługuje tylko za poniesioną		

szkodę, a zatem w sytuacji gdy D. C. żadnej szkody materialnej nie udokumentował, brak jest podstaw do zasądzenia na jego rzecz odszkodowania.		
Zadośćuczynienie		
2.	Kwota główna	Odsetki
	art. 552 § 4 kpk	art. 558 kpk w zw. z art. 321 § 1 kpc
Zwięźle o powodach podstawy prawnej		
<p>Zgodnie z art. 552 § 4 kpk oskarżonemu przysługuje w wypadku niewątpliwie niesłusznego tymczasowego aresztowania zadośćuczynienie. Analiza materiału dowodowego zebranego w niniejszej sprawie pozwoliła na uznanie, że D. C. przysługuje, co do zasady zadośćuczynienie za doznaną krzywdą albowiem spełnione zostały przesłanki z art. 552 § 4 kpk:</p> <ul style="list-style-type: none"> - D. C. został prawomocnie uniewinniony od popełnienia czynu zarzucanego mu w dacie stosowania wobec niego tymczasowego aresztowania; - stosowane było wobec niego niewątpliwie niesłuszne tymczasowe aresztowanie, które nie wynikało w jakimkolwiek stopniu z jego zachowania, w szczególności nie ukrywał się, nie utrudniał postępowania karnego, nie tworzył fałszywych dowodów; - poniósł szkodę niematerialną - krzywdę, której powstanie pozostaje w związku przyczynowo – skutkowym z pozbawieniem go wolności, poprzez zastosowanie 		

wobec niego tymczasowego aresztowania.

Odnośnie wskazanych powyżej dwóch pierwszych przesłanek wskazać należy, że jak wynika z akt Sądu Rejonowego w Piasecznie sygn. akt IIK 623/22 D. C. w okresie od 30 grudnia 2021 roku do 23 września 2022 roku był tymczasowo aresztowany w sprawie Prokuratury Rejonowej w Piasecznie sygn. akt (...), następnie Sądu Rejonowego w Piasecznie sygn. akt IIK 623/22 w związku z prowadzonym przeciwko niemu postępowaniem przygotowawczym i sądowym. W dniu 7 września 2023 roku w tej sprawie zapadł wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie sygn. akt IXKa 776/23 prawomocnie uniewinniający D. C. od popełnienia zarzucanego mu czynu. Mając na uwadze wydanie wobec D. C. prawomocnego wyroku uniewinniającego w sprawie, w której było wobec niego stosowane tymczasowe aresztowanie, zasadne jest przyjęcie, że tymczasowe aresztowanie było niesłuszne, albowiem jest on osobą, która nie popełniła przestępstwa, a była tymczasowo aresztowana. Natomiast dla oceny – wobec treści art. 552 § 4 kpk - czy stosowane wobec D. C. tymczasowe aresztowanie było niewątpliwie niesłuszne, niezbędne jest wykazanie, że nie zachodzą przesłanki z art. 553 kpk i art. 553a kpk (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 13 kwietnia 2022 roku sygn. akt IIAKA 418/21: „Prawomocne uniewinnienie osoby dotkniętej pozbawieniem wolności przesądza o oczywistej jego niesłuszności, o ile nie mają zastosowania art. 553 i art. 553a k.p.k.”). Analiza akt sprawy Sądu Rejonowego w

Piasecznie sygn. akt IIK 623/22 jednoznacznie wskazuje na to, że nie zachodzą przesłanki z art 553 kpk – D. C. nie spowodował poprzez złożenie fałszywego zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa lub złożenie fałszywych wyjaśnień wydania orzeczenia w przedmiocie tymczasowego aresztowania (nie zachodzą przesłanki wskazane w art. 553 kpk). Nie miało także miejsca zaliczenie okresu niesłusznego stosowania tymczasowego aresztowania na poczet kar orzeczonych w innym postępowaniu (nie zachodzą zatem także przesłanki z art. 553a kpk). W tej sytuacji oczywistym jest, że stosowane wobec D. C. w okresie od 30 grudnia 2020 roku do 23 września 2022 roku tymczasowe aresztowanie było niewątpliwie niesłuszne.

Rozważając słuszność i zasadność roszczenia o zadośćuczynienie za doznaną krzywdę podnieść należy, iż niewątpliwie w rezultacie tymczasowego aresztowania D. C. doznał na skutek okoliczności opisanych szczegółowo poniżej, w pkt 6.2 uzasadnienia, szkody niemajątkowej (krzywdy), co czyni zgłoszone przez niego roszczenie o zadośćuczynienie usprawiedliwionym co do zasady.

ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU W PRZEDMIOCIE ŻĄDANIA		
Zwięźle o powodach rozstrzygnięcia		
Odszkodowanie		
1.	Kwota główna	Odsetki

<p>Wnioskodawca nie wykazał aby poniósł jakąkolwiek szkodę materialną w związku ze stosowaniem tymczasowego aresztowania. Przed osadzeniem utrzymywał się z zasiłków na dzieci, pomocy rodziny, w żaden sposób nie wykazał i nie udokumentował innych źródeł utrzymania.</p>		
2.	Kwota główna	Odsetki
	75 000 zł	Ustawowe od dnia uprawomocnienia wyroku
<p>Okoliczności ujawnione w toku postępowania w ocenie Sądu Okręgowego uzasadniają przyznanie wnioskodawcy zadośćuczynienia z tytułu tymczasowego aresztowania, natomiast wnioskowana przez niego kwota 100 000 złotych jest nieadekwatna do rzeczywiście doznanej przez niego krzywdy.</p> <p>Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem dotyczącym postępowań o zadośćuczynienie nie ulega wątpliwości, że przesłanki dotyczące wysokości zasądzzonego zadośćuczynienia muszą wynikać bezpośrednio z okoliczności związanych nierozdzielnie ze stosowaniem tymczasowego aresztowania. Zadośćuczynienie za doznaną krzywdę to odszkodowanie za szkodę niematerialną, a stanowią ją negatywne przeżycia psychiczne wiążące się nie tylko z faktem pozbawienia wolności (izolacja więzienna, przebywanie z innymi osobami pozbawionymi wolności, dolegliwe warunki odbywania kary). Przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia za krzywdę należy brać pod uwagę wszystkie ustalone w sprawie okoliczności rzutujące na określenie rozmiaru krzywdy</p>		

osoby pozbawionej wolności, w tym zwłaszcza okres izolowania od społeczeństwa, który w miarę rozciągania się w czasie, wzmacnia doznanie krzywdy. Należy brać również pod uwagę status społeczny i zawodowy wnioskodawcy. Zadośćuczynienie powinno być odpowiednie - suma odpowiednia to taka, która co najmniej równoważy przeżycia związane z tymczasowym aresztowaniem (vide m.in. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 9 maja 2014 roku sygn. akt II AKa 88/14). Należy jednak podkreślić – w ślad za Sądem Apelacyjnym w Warszawie - że subiektywne odczucie wnioskodawcy stopnia pokrzywdzenia, nie może zyskać całkowitego prymatu nad kryteriami obiektywnymi, bowiem prowadziłyby to do zasądzenia kwoty nadmiernej w stosunku do doznanej krzywdy. Zadośćuczynienie w procesie karnym związane jest z niewątpliwie niesłusznym tymczasowym aresztowaniem i ma na celu złagodzenie pokrzywdzonemu odczucia krzywdy. Trudno mówić przy zadośćuczynieniu o pełnej ekwiwalentności, bowiem nie jest możliwe ujęcie w kategoriach ekonomicznych ujemnych doznań psychicznych, fizycznych pokrzywdzonego, czy dolegliwości izolacji. Przyznawana suma pieniężna nie jest z reguły w stanie odzwierciedlić rzeczywistego rozmiaru negatywnych odczuć pokrzywdzonego, ponieważ tego rodzaju szkody niemajątkowej nie da się wprost wycenić. Niewątpliwie natomiast zadośćuczynienie musi przedstawiać odczuwalną wartość ekonomiczną, ale jednocześnie nie może być wartością nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, a "wartość odpowiednia"

to też wartość utrzymana w granicach odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 7 listopada 2016 roku sygn. akt II AKa 353/16).

Określając charakter doznanej przez wnioskodawcę krzywdy oraz wysokość związanego z nią zadośćuczynienia Sąd miał na uwadze stopień natężenia doznanej krzywdy, tj. rodzaj, charakter, długotrwałość ujemnych przeżyć, a także ich intensywność. W ocenie Sądu Okręgowego w świetle powyżej wskazanych kryteriów nie ulega wątpliwości, że D. C. doznał przeciętnej krzywdy na skutek stosowania wobec niego tymczasowego aresztowania przez okres niemalże 9 miesięcy.

D. C. był odizolowany w trakcie stosowania tymczasowego aresztowania od swojej rodziny i znajomych, a taka sytuacja z pewnością wywoływała u niego dyskomfort psychiczny i emocjonalny. Podczas tymczasowego aresztowania matka i siostra wnioskodawcy zgodę na kontakty telefoniczne otrzymały po ponad 7 miesiącach stosowania tymczasowego aresztowania, siostra uzyskała zgodę na widzenie po ponad 7 miesiącach stosowania tymczasowego aresztowania. Dzieci wnioskodawcy ani razu nie odwiedziły go w areszcie. Nie ulega wątpliwości, że w warunkach wolnościowych kontakt między członkami rodziny nie jest dotknięty ograniczeniami wynikającymi z rygorów stosowania tymczasowego aresztowania i jedynie od woli członków rodziny i znajomych zależy częstotliwość spotkań. Prawie dziewięćmiesięczna izolacja D.

C. w okresie tymczasowego aresztowania od członków rodziny i znajomych, niewątpliwie stanowiła dla niego emocjonalny uszczerbek.

Podczas pobytu w areszcie wnioskodawca został zmuszony do przebywania w warunkach zupełnie nowych, które wywoływały u niego strach – nie na tyle jednak znaczny, aby interweniował u funkcjonariuszy Służby Więziennej. Odczuwał dyskryminację ze strony współosadzonych, związaną z jego pochodzeniem i narodowością oraz związany z tym przymus, aby realizować ich polecenia, dotyczące przekazywania im produktów otrzymywanych od rodziny oraz częstszego od innych sprzątania celi.

W dalszej kolejności wskazać należy, iż wnioskodawca przebywał m.in. w celach 5- i 7-osobowych, gdzie prawo do prywatności było znacząco ograniczone.

Taka sytuacja z pewnością wywoływała u D. C. dyskomfort psychiczny i emocjonalny.

Sąd dokonując oceny zebranego w sprawie materiału, miał także na uwadze, że na skutek tymczasowego aresztowania D. C. doznał typowych dla aresztowanego ograniczeń w sferze swobód obywatelskich, związanych z brakiem możliwości decydowania o swoim losie, wyboru rytmu funkcjonowania, pożywienia, towarzystwa, rozrywki, swobody porozumiewania się.

Odnosząc się do stanu zdrowia wnioskodawcy, wskazać należy, że przed zastosowaniem tymczasowego aresztowania był osobą cierpiącą na opisane w dokumentacji medycznej z 31 grudnia 2021 roku dolegliwości zdrowotne, alkoholizm, zakażenie (...) – brak jest jakichkolwiek

dowodów wskazujących na to, że w warunkach tymczasowego aresztowania doszło do pogorszenia stanu zdrowia wnioskodawcy, a także wskazujących na to, że umieszczenie go na okres kilkunastu dni w styczniu 2022 roku z uwagi stan zdrowia w Areszcie Śledczym w B. spowodowane było innymi czynnikami, aniżeli związanymi z jego wcześniejszymi dolegliwościami, na skutek np. wymuszonej izolacją penitencjarną abstynencji lub rozwoju zakażenia (...). Na okoliczności takie nie wskazywał ani wnioskodawca, ani jego pełnomocnik.

Wskazane powyżej okoliczności w postaci okresu stosowania tymczasowego aresztowania, negatywnych następstw w zakresie kontaktu z rodziną, braku swobody, stanowiących naturalny, ale w odniesieniu osoby po raz pierwszy przebywającej w areszcie śledczym, dotkliwy skutek pozbawienia wolności w warunkach stosowania tymczasowego aresztowania, w ocenie Sądu uzasadniają uznanie, że D. C. na skutek tymczasowego aresztowania odniósł cierpienia i dolegliwości, jednak nie wyższe niż przeciętne. Ustalenia te skutkują uznaniem, że kwotą zadośćuczynienia adekwatną do krzywdy doznanej podczas stosowania wobec wnioskodawcy tymczasowego aresztowania przez okres ponad 8 miesięcy jest kwota 75 000 złotych.

Określając stopień krzywdy jako nie wyższy aniżeli przeciętny, Sąd miał na uwadze – w kontekście wnioskowanej przez D. C. kwoty zadośćuczynienia – że 8-miesięczny okres stosowania tymczasowego aresztowania nie był jednak na tyle długi, aby miał

<p>wpływ na drastycznie zwiększającą się krzywdę wnioskodawcy. Krzywda ta od samego początku była umiarkowanie znaczna i na takim też poziomie się utrzymywała. Wnioskodawca w chwili obecnej funkcjonuje jak przed zastosowaniem tymczasowego aresztowania, co uzasadnia uznanie, że negatywne skutki tymczasowego aresztowania były ograniczone do okresu izolacji i nie niosą za sobą długotrwałych konsekwencji w sferze emocjonalnej, psychicznej i zdrowotnej wnioskodawcy.</p>		
<p>Inne ROZSTRZYGNĘCIA Zawarte w WYROKU</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>II</p>	<p>Mając na uwadze okoliczności przytoczone w pkt 6.2 uzasadnienia Sąd uznał, że żądanie D. C. zasądzenia na jego rzecz zadośćuczynienia za niewątpliwie niesłuszne tymczasowe aresztowanie w kwocie 100 000 złotych było wygórowane i nieadekwatne do stopnia doznanej przez niego krzywdy, a zatem w zakresie przekraczającym kwotę zasądzoną w pkt I wyroku Sąd oddalił wniosek o zadośćuczynienie. Zasądzenie na rzecz wnioskodawcy kwoty wyższej aniżeli 75 000 złotych w ocenie Sądu z uwagi na stopień doznanej krzywdy, byłoby nadmiarowe i stanowiłoby niezasadne wzbogacenia się wnioskodawcy, a nie jedynie zadośćuczyniłoby jego krzywdzie.</p> <p>Mając zaś na uwadze, że wnioskodawca nie wykazał, a nawet nie uprawdopodobnił poniesienia szkody materialnej w związku ze stosowaniem wobec niego</p>	

tymczasowego aresztowania, Sąd oddalił w całości wniosek o odszkodowanie.

Koszty procesu	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III	Wobec treści art. 554 § 4 kpk postępowanie uregulowane w rozdziale 58 Kodeksu postępowania karnego jest wolne od kosztów sądowych, co skutkowało wydaniem rozstrzygnięcia o obciążeniu Skarbu Państwa kosztami postępowania.

PODPIS